

Sygn. akt *I ACa 1113/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Dorota Ochalska – Gola (spr.)**

Sędziowie: **Wiesława Kuberska**

Joanna Walentkiewicz - Witkowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Żaneta Maciąg

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2021 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. D. (1)**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł.**

o uchylenie, stwierdzenie nieważności lub ustalenie nieistnienia uchwał

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 1 lipca 2019 r., sygn. akt I C 1144/17

1. uchyła zaskarżony wyrok w punkcie 1 w zakresie rozstrzygnięcia o roszczeniach pozwu dotyczących uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. nr (...) oraz w punkcie 2 i w tej części przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego;

2. oddala apelację w pozostałym zakresie.

Sygn. akt I ACa 1113/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 1 lipca 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, w sprawie z powództwa G. D. (1) przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. o stwierdzenie nieważności, uchylenie lub ustalenie nieistnienia uchwał walnego zgromadzenia, oddalił powództwo w całości i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 377zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe orzeczenie Sąd pierwszej instancji oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa im (...) w Ł. jest wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). Działa ona w oparciu o Statut przyjęty uchwałą Zebrania Przedstawicieli Członków nr (...) z dnia 17 listopada 2007 roku. Powód G. D. (1) jest członkiem pozwanej Spółdzielni.

Rada Nadzorcza pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej składa się z 10 członków. Jednym z członków tej Rady w kadencji zaczynającej od stycznia 2015 roku był powód G. D. (1).

Zgodnie z § 89 ust. 10 statutu kadencja Rady Nadzorczej trwa 3 lata. Czas trwania kadencji liczy się od Walnego Zgromadzenia, na którym dokonano wyboru, do ostatniej części Walnego Zgromadzenia odbywającego się w trzecim roku od jej wyboru, które dokona wyboru Rady Nadzorczej na następną kadencję.

Z § 98 ust. 1 statutu wynika, że członkowie Rady Nadzorczej powinni wykonywać swoje czynności z należytą starannością i dbać o ochronę interesu i majątku Spółdzielni. Członkowie Rady Nadzorczej nie mogą brać udział w głosowaniu w sprawach wyłącznie ich dotyczących (ust. 3). Członek Rady Nadzorczej odpowiada za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami statutu Spółdzielni, chyba że nie ponosi winy (ust. 6).

Zgodnie z § 90 statutu do zadań Rady Nadzorczej należy m.in. podejmowanie uchwał w sprawach zawieszenia członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności. (ust. 14)

Z § 8 ust. 1 Regulaminu Rady Nadzorczej wynikają okoliczności dotyczące zwołania posiedzenia Rady, porządku obrad i głosowania.

W § 92 ust. 2 statutu stanowi, że uchwały Rady są ważne, jeżeli zostały podjęte przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby jej członków, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy. Uchwały zapadają większością głosów.

Również z § 12 ust. 1 Regulaminu wynika, że decyzje Rady zapadają w formie uchwał. Rada podejmuje uchwały zwykłą większością głosów członków obecnych na posiedzeniu, przy czym aby Rada była zdolna do podejmowania uchwał wymagana jest obecność większości aktualnej liczby jej członków, w tym przewodniczącego rady lub jego zastępcy. Wymaganą większość członków uważa się za spełnioną, jeżeli na posiedzeniu obecna jest połowa + jeden członek aktualnej liczby członków rady (ust. 2). Przy obliczaniu większości głosów dla podjęcia uchwały uwzględnia się tylko głosy za i przeciw uchwale, a głosy wstrzymujące się do ustalenia quorum (ust. 3) Członek rady nie bierze udziału w głosowaniu w sprawie, która dotyczy jego osobiście (ust. 4)

Z § 89 ust. 7 Statutu wynika, że członkowie Rady Nadzorczej otrzymują za udział w posiedzeniach Rady Nadzorczej wynagrodzenie zgodnie z zasadą wynikającą z art. 8² ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę obowiązującego w miesiącu, za który wynagrodzenie wypłacono. Tożsamą regulację zawiera Regulamin Rady w § 26 ust. 1, który w ust 2 dodatkowo stanowi, że wynagrodzenie przysługuje osobom uczestniczącym w posiedzeniu Rady.

Przewodnicząca Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej zwołała na dzień 13 marca 2017 roku posiedzenie Rady Nadzorczej. Wszyscy członkowie Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej, w tym także powód G. D. (1) zostali poinformowani o planowanym posiedzeniu. W zaproszeniu na powyższe posiedzenie określono porządek obrad Rady Nadzorczej, w którym znajdował się punkt m.in. odwołanie Prezesa i wybór nowego Prezesa Zarządu.

Na posiedzenie Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w dniu 13 marca 2017 rok stawili się wszyscy członkowie Rady. Członek Rady Nadzorczej I. C. (1) zgłosiła wniosek o uzupełnienie porządku obrad o punkt w sprawach wniesionych przez członków Rady Nadzorczej w trybie § 10 Regulaminu Rady Nadzorczej, dotyczący podjęcia uchwały o zawieszeniu G. D. (1) członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności i rozpatrzenie tego punktu

jako punktu drugiego porządku obrad. Przewodnicząca poddała pod głosowanie tak zmieniony porządek obrad i podjęto uchwałę w przedmiocie przyjęcia zmienionego porządku obrad.

Powyższy wniosek w przedmiocie zawieszenia powoda w prawach członka Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej był podyktowany okolicznością, że zachowanie powoda w stosunku do pozostałych członków Rady Nadzorczej było niewłaściwe, wulgarne, co uniemożliwiało im wykonywanie obowiązków. Na posiedzeniach Rady Nadzorczej powód przerywał wypowiedzi innym członkom, uważał, że tylko on ma rację. Ubliział innym członkom Rady, ośmieszał ich, mówił, że nic nie potrafią i bywał względem nich agresywny. Miały też miejsce sytuacje, że powód zastraszał członków Rady Nadzorczej, mówiąc im, że mogą stracić pracę, jeżeli będą głosowali za odwołaniem prezesa. Niektóre osoby skarżyły się na powoda, bały się go. Były sytuacje, że zachowanie powoda zmuszało do interwencji ze strony ochrony lub policji. Również w okresie wcześniejszym były zgłaszane zastrzeżenia co do zachowania powoda i prośby o podjęcie w związku z tym odpowiednich działań.

Uchwałą nr (...)z dnia 13 marca 2017 roku Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej im (...) w Ł. na podstawie § 12 Regulaminu Rady Nadzorczej powyższej Spółdzielni:

§ 1 – zgodnie z postanowieniami § 90 pkt 15 w zw. z § 98 ust. 1 i 6 Statutu Spółdzielni zawiesiła G. C. Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności wobec naruszenia postanowień § 98 Statutu przez:

- podejmowanie wobec Członków Rady Nadzorczej zachowań mających na celu zastraszanie w celu wymuszenia zmiany stanowiska dotąd podjętego w zakresie treści złożonego oświadczenia woli dotyczącego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia Prezesowi Zarządu – Dyrektorowi Spółdzielni doręczonego w dniu 10 marca 2017 roku;
- wpływanie na Członka Rady Nadzorczej przez stosowanie groźby karalnej na podjęcie przez tego Członka Rady Nadzorczej zmiany stanowiska dotyczącego głosowania nad treścią uchwały o odwołaniu Prezesa Zarządu objętej porządkiem obrad posiedzenia Rady Nadzorczej w dniu dzisiejszym;
- głosowanie imiennie na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 23 lutego 2017 roku przeciwko uchwale o zobowiązaniu B. G. i W. M. do udzielenia – Prezesowi Zarządu – Dyrektorowi Spółdzielni zaległego urlopu wypoczynkowego pod rygorem skutków pranych wynikających z art. 58 Prawa Spółdzielczego,

a w konsekwencji podejmowanie zachowań wskazujących, iż w/w Członek Rady Nadzorczej wbrew obowiązkowi, nie dba o dobro Spółdzielni oraz ochronę interesu i majątku Spółdzielni, a także naraża Spółdzielnię na szkodę.

Za podjęciem powyższej uchwały głosowało 5 osób, przeciw – 4 osoby. Przy głosowaniu obecnych było 10 członków Rady Nadzorczej. G. D. (1) nie brał udziału w głosowaniu.

Na tym samym posiedzeniu w dniu 13 marca 2017 roku, uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) został odwołany dotychczasowy Prezes Spółdzielni W. C. (1) (w trybie dyscyplinarnym) i uchwałą nr(...)został wybrany nowy Prezes Zarządu w osobie E. W..

Powód złożył w terminie odwołanie od uchwały nr(...)Rady Nadzorczej z dnia 13 marca 2017 roku.

Od uchwały Rady Nadzorczej podjętej w pierwszej instancji członkowi przysługuje odwołanie do Walnego Zgromadzenia w ciągu 30 dni od dnia podjęcia. Odwołanie powinno być rozpoznane na najbliższym Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostało złożone co najmniej na 30 dni przed jego zwołaniem (§ 12 ust. 4 statutu).

Zgodnie z § 80 statutu do wyłącznej właściwości Walnego Zgromadzenia należy m.in. podejmowanie uchwał w sprawie podziału nadwyżki bilansowej (dochodu ogólnego) lub sposobu pokrycia strat (pkt 4), rozpatrywanie w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym odwołań od uchwał Rady Nadzorczej (pkt 10).

Walne Zgromadzenie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej zwoływane jest przez Zarząd w ciągu 6 miesięcy po upływie roku obrachunkowego. Ze względu na dużą liczbę członków Spółdzielni podzielone jest na 6 części. W poszczególnych dniach obrad uczestniczą członkowie zaszeregowani do danej części (§ 81 ust. 1 statutu).

Stosownie do § 82 ust. 1 zd. 1 statutu o czasie, miejscu i porządku obrad każdej części Walnego Zgromadzenia zawiadamia się wszystkich członków na piśmie za zwrotnym poświadczeniem odbioru, co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia pierwszej części Walnego Zgromadzenia. Walne Zgromadzenie może podejmować uchwały jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad podanym do wiadomości członków w terminach i w sposób określony w ustawie (ust. 3 zd. 1). Każdy projekt uchwały o jednakowej treści poddaje się pod głosowanie na każdej części Walnego Zgromadzenia (ust. 5). Projekty uchwał i żądania zamieszczenia spraw w porządku obrad Walnego Zgromadzenia mają prawo zgłaszać zarząd, Rada Nadzorcza i członkowie (ust. 10). Projekty uchwał, w tym uchwał przygotowanych w wyniku tych żądań powinny być wykładane, na co najmniej 14 dni przed terminem pierwszej części Walnego Zgromadzenia (ust. 11). Członkowie mają prawo zgłaszać projekty uchwał i żądania, o których mowa w ust. 10, w terminie do 15 dni przed dniem posiedzenia pierwszej części Walnego Zgromadzenia. Projekt uchwały zgłoszony przez członków Spółdzielni musi być poparty przez co najmniej 10 członków (ust. 12). Członek na prawo zgłaszać poprawki do projektów uchwały nie później niż na 3 dni przed posiedzeniem pierwszej części Walnego Zgromadzenia (ust. 13). Zarząd jest zobowiązany do przygotowania pod względem formalnym i przedłożenia pod głosowanie na każdej części Walnego Zgromadzenia projektów uchwał i poprawek zgłoszonych przez członków Spółdzielni (ust. 14). Uchwałę uważa się za podjętą, jeżeli za uchwałą opowiedziała się wymagana w statucie większość ogólnej liczby uczestniczących we wszystkich częściach Walnego Zgromadzenia (ust. 17).

§ 103 ust. 2 statutu stanowi, że nadwyżkę bilansowa Spółdzielni przeznacza się na zwiększenie funduszu remontowego, funduszy zasobów mieszkaniowych, na działalność społeczną, oświatową i kulturalną.

Zarząd pozwanej Spółdzielni zwołał Walne Zgromadzenie, wyznaczając termin sześciu części obrad tego organu w dniach: 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku.

Pismem z dnia 23 maja 2017 roku, które zostało odebrane przez powoda w dniu 25 maja 2017 roku, G. D. (1) został zawiadomiony przez Zarząd pozwanej Spółdzielni, że w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku odbędzie się Walne Zgromadzenie podzielone na sześć części, na którym rozpatrywane będzie jego odwołanie od uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 13 marca 2017 roku w sprawie jego zawieszenia jako członka Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności. G. D. (1) poinformowany również został, że ma prawo obecności na wszystkich częściach Walnego Zgromadzenia przy rozpatrywaniu odwołania i popierania swojego wniosku – wskazano miejsce przybycia na godz. 20.00 w dniach 21, 23, 26, 27, 28, a nadto z uwagi na zamieszkanie w bloku przynależnym do drugiej części Walnego Zgromadzenia w dniu 22 czerwca 2017 roku na godz. 17.00.

Powód zgłosił 3 projekty uchwał na Walne Zgromadzenie, w tym projekt uchwały dotyczący wyborów do Rady Nadzorczej na kadencję 2017-2020, wskazując w treści uchwały nowy skład Rady Nadzorczej, który w jego ocenie winien być wybrany, projekt uchwały dotyczący wyłonienia składu Zarządu Spółdzielni w drodze konkursu i projekt uchwały dotyczący podziękowania W. C. (1) i B. G. za wieloletnią pracę w Spółdzielni. Powyższe projekty uchwał miały braki formalne.

W dniu 5 czerwca 2017 roku na posiedzeniu Zarządu pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej objęto oceną wszystkie projekty uchwał zgłoszone przez członków Spółdzielni. Zarząd postanowił uzupełnić porządek obrad i poddać pod głosowanie na każdej części Walnego Zgromadzenia zgłoszony przez członków Spółdzielni dniu 31 maja 2017 roku, projekt uchwały w przedmiocie uregulowania stanu prawnego działek nieruchomości zabudowanej budynkiem nr (...) przy (...) oznaczonej jako uchwała nr (...). W dniu 15 czerwca 2017 roku zostały zgłoszone przez członków Spółdzielni poprawki do tej uchwały.

Zarząd pozwanej Spółdzielni, po uzyskaniu opinii prawnych, postanowił nie przedkładać projektów uchwał złożonych przez powoda pod obrady Walnego Zgromadzenia. Powyższe projekty uchwał nie zostały uwzględnione z

następujących powodów: pierwszy projekt – z uwagi na to, że upływ kadencji Rady Nadzorczej w składzie aktualnym wybranej w styczniu 2015 roku następuje w styczniu 2018 roku, zatem został oceniony jako bezprzedmiotowy; drugi projekt – z uwagi na fakt, że w momencie jego składania ukonstytuował się cały trzyosobowy Zarząd; trzeci projekt – z uwagi na to, że dotyczył osób wśród których z jedną stosunek pracy został rozwiązany w trybie dyscyplinarnym, tj. na podstawie art. 52 § 1 k.p.

W dniu 7 czerwca 2017 roku zarówno porządek obrad, jak i wszystkie projekty uchwał na Walne Zgromadzenie były wyłożone w Spółdzielni do wglądu. W tym czasie dyżury pełnili członkowie Rady Nadzorczej. W dniu 7 czerwca 2017 roku powód stawił się w Spółdzielni celem zapoznania się z materiałami wyłożonymi na Walne Zgromadzenie i o godzinie 8:20 zapoznał się z porządkiem obrad oraz załączonymi uchwałami, co potwierdził własnoręcznym podpisem. Powód stawiał się również do Spółdzielni podczas dyżuru w dniu 9 czerwca 2017 roku – odnotowano: „zapoznanie się z materiałami na Walne Zgromadzenie” oraz w dniu 12 czerwca 2017 roku odnotowano: „G. D. (1) spr. złożonych projektów uchwał przez p. G. D.”, co potwierdził własnoręcznymi podpisami.

Walne Zgromadzenie pozwanej Spółdzielni odbywało się w sześciu częściach w dniach: 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku. Powód obecny był na każdej części Walnego Zgromadzenia o godz. 20.00, a w części do której przynależał był od początku obrad, tj. od godziny 17.00. Podczas swoich wystąpień, które miały dotyczyć kwestii zawieszenia go w prawach członka Rady Nadzorczej, powód miał swobodę wypowiedzi. Podczas tych wypowiedzi powód nie odnosił się do kwestii swojego odwołania od uchwały w przedmiocie jego zawieszenia, tylko zawsze wypowiadał się w obronie byłego prezesa. W trakcie wypowiedzi powód podnosił głos, był wulgarny i agresywny. Zdarzało się, że z woli zebranych, czas wypowiedzi powoda był ograniczony. Powód zakłócał też posiedzenie Walnego Zgromadzenia poprzez przerywanie wypowiedzi innym osobom i zabieranie im głosu. Członkowie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej uczestniczący w poszczególnych częściach Walnego Zgromadzenia zgłaszali słowa krytyki wobec zachowania powoda. Były również wypowiedzi osób członków Rady Nadzorczej dotyczące tego, że wcześniej były one zastraszane przez powoda i że dotyczyło to m.in. głosowania w sprawie odwołania prezesa. Nie przychyłono się do wniosku powoda dotyczącego skorzystania przez niego z eksperta w ramach występowania przed Walnym Zgromadzeniem z uwagi na to, że był on członkiem Rady Nadzorczej przez 3 lata, odbył szkolenia i w związku z tym nie wymagał eksperta. Decyzja została podjęta przez przewodniczącego i nie była poddana pod głosowanie.

Przed podjęciem decyzji w przedmiocie przyjęcia uchwały co do kwestii zagospodarowania nadwyżki bilansowej sprawa ta była dyskutowana na wszystkich częściach Walnego Zgromadzenia. Nikt nie zgłaszał uwag co do innego sposobu podziału nadwyżki.

Na Walnym Zgromadzeniu omawiana była kwestia związana z nieruchomością przy ul. (...). Powyższa kwestia wyjaśniana była na każdej części Walnego Zgromadzenia i była okazywana mapa. Członkowie Spółdzielni, szczególnie na części, w której uczestniczyły osoby zainteresowane tą kwestią, zadawali pytania, na które uzyskiwali odpowiedzi. Powód nie zgłaszał zastrzeżeń w powyższej kwestii.

Uchwałą nr(...)Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im W. J. w Ł. odbytego w sześciu częściach w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku w sprawie podziału nadwyżki bilansowej na podstawie art. 38 § 1 pkt 4 w związku z art. 77 § 1 i art. 7 § 1 pkt 2 ustawy Prawo spółdzielcze z dnia 16 września 1982 roku z późn. zm. w związku z § 80 pkt 4 Statutu Spółdzielni:

§ 1 – Walne Zgromadzenie, mając na uwadze propozycję Rady Nadzorczej dot. przeznaczenia nadwyżki bilansowej zawartą w sprawozdaniu z działalności Rady Nadzorczej za 2016 rok, postanowiło dokonać podziału nadwyżki bilansowej w kwocie 122.714,35 złotych za rok obrotowy 2016 z przeznaczeniem:

1) Kwotę – 6.136 złotych na obowiązkowe zwiększenie funduszu zasobowego – zgodnie z art. 76 ustawy Prawo spółdzielcze z dnia 16 września 1982 roku z późn. zm.

2) Kwotę – 27.780,61 złotych na działalność społeczną, oświatową i kulturalną – aprobowaną przez członków i mieszkańców naszej Spółdzielni – zgodnie z § 103 ust. 2 Statutu Spółdzielni;

3) Kwotę – 88.797,74 złote stanowiącą zwiększenie wartości mienia Spółdzielni:

- w nieruchomości III-3, ul. (...) – 18.797,74 zł.
- w nieruchomości V-5, ul. (...) – 70.000 zł.

Uchwałą nr (...)Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im W. J. w Ł. odbytego w sześciu częściach w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku w sprawie odwołania od uchwały podjętej w trybie § 12 ust 4 Statutu, na podstawie § 80 pkt 10 Statutu Spółdzielni utrzymano w mocy Uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 13 marca 2017 roku w sprawie zawieszenia G. C. Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności .

Uchwałą nr 17/WZ/XI/2017 Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im W. J. w Ł. odbytego w sześciu częściach w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku zgłoszoną przez członków Spółdzielni w trybie art. 8³ ust. 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (z późn. zm.) w sprawie uregulowania stanu prawnego działek nieruchomości zabudowanej budynkiem nr (...) przy ul. (...) zobowiązano Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. do uregulowania stanu prawnego nieruchomości nr I-15 zabudowanej budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym nr (...) przy ul. (...) poprzez wyłączenie z granic nieruchomości działki nr (...) oraz wszystkich innych dziełek przyległych do nieruchomości I-15 za wyjątkiem części działki nr (...), która to część położona jest pod budynkiem nr (...) przy ul. (...) (§ 1).

Powód G. D. (1) od dnia 13 marca 2017 roku nie wykonywał żadnych obowiązków członka Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej i nie uczestniczył w posiedzeniach Rady Nadzorczej.

W styczniu 2018 roku, a więc po upływie 3-letniej kadencji, został dokonany wybór nowych członków Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej. Powód nie został wybrany na członka Rady Nadzorczej nowej kadencji.

Ustalając powyższe okoliczności faktyczne, Sąd Okręgowy nie dał wiary zeznaniom złożonym przez powoda, podnosząc, że nie znajdują one potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Sąd pierwszej instancji pominął zeznania świadka W. C. (2) wobec tego, że świadek ten nie znał ani okoliczności zawieszenia powoda, ani też nie był obecny na Walnym Zgromadzeniu, na którym była dyskutowana kwestia zawieszenia powoda. Nadto oceny wydane przez wyżej wskazanego świadka zarówno co do postępowania powoda, jak i co do działania pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w ogólności nie mogą stanowić podstawy do ustalenia stanu faktycznego w tej sprawie.

Na podstawie art. 217 § 2 k.p.c., Sąd oddalił złożony przez pełnomocników pozwanego wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka W. M. uznając, iż powyższy wniosek jest spóźniony i zmierza jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

W rozważaniach Sąd Okręgowy odwołał się do przepisu art. 42 Prawa Spółdzielczego i podstaw stwierdzenia nieważności oraz uchylenia uchwał walnego zgromadzenia. Z odwołaniem do art. 189 k.p.c. przedstawił także sytuacje, w których hipotetycznie można mówić o nieistniejącej uchwale organu spółdzielni.

W dalszych wywodach wskazał, że w rozpatrywanej sprawie Walne Zgromadzenie przeprowadzone w dniach 21,22,23,26,27,28 czerwca 2017 r. zostało prawidłowo zwołane, projekty uchwał zostały udostępnione członkom Spółdzielni w ustawowym terminie, członkowie Spółdzielni, w tym powód, zostali zawiadomieni o terminie i miejscu Walnego Zgromadzenia, obrady Zgromadzenia odbywały się prawidłowo, a zaskarżone uchwały zostały podjęte po uzyskaniu odpowiedniej liczby głosów na każdej części Walnego Zgromadzenia. Zachowane zostało także prawo

powoda do wypowiedzenia się na każdej części Zgromadzenia w przedmiocie odwołania od uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 13 marca 2017 roku.

Odnosząc się od zaskarżonej przez powoda uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej nr (...) / (...) w sprawie odwołania uchwały podjętej w trybie § 12 ust. 4 statutu, Sąd pierwszej instancji uznał, że brak jest podstaw do przyjęcia, że powyższa uchwała jest nieważna, nieistniejąca, bądź też że powinna zostać uchylona. Zdaniem Sądu Okręgowego, powyższa uchwała Walnego Zgromadzenia została podjęta na skutek rozpoznania odwołania powoda od uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni nr (...) / (...) z dnia 13 marca 2017 roku w sprawie zawieszenia powoda – członka Rady Nadzorczej w pełnieniu obowiązków. Sąd pierwszej instancji jednoznacznie stwierdził, że mając na uwadze żądanie sformułowane przez powoda w punkcie 1 pozwu należało uznać, że powód nie zaskarżył wyżej wskazanej uchwały Rady Nadzorczej, a zatem brak było podstaw do orzekania w przedmiocie powyższej uchwały. Z kolei co zaskarżonej

uchwały Walnego Zgromadzenia nr (...) Sąd Okręgowy podkreślił, że powód nie sformułował żadnych zarzutów pod jej adresem. Podkreślił, że w styczniu 2018 roku, a więc po upływie 3-letniej kadencji, został dokonany wybór nowych członków Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej. Powód nie został wybrany na członka Rady Nadzorczej nowej kadencji z uwagi na zaległości finansowe w pozwanej Spółdzielni. Skoro powód nie jest już w chwili obecnej członkiem Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) ma interesu prawnego w zgłoszeniu przedmiotowego żądania co do wyżej wskazanej zaskarżonej uchwały i z tego też powodu jego żądanie w powyższym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Niemniej jednak, mimo braku zaskarżenia przez powoda uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej nr (...) / (...) z dnia 13 marca 2017 roku, Sąd Okręgowy dodatkowo odniósł się do powyższej uchwały, podnosząc, że z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że posiedzenie Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni, na którym została podjęta powyższa uchwała zwołane zostało w trybie przewidzianym przez statut Spółdzielni, uchwała została prawidłowo poddana pod obrady zgodnie z przyjętym porządkiem obrad – na wniosek członków wprowadzono punkt dotyczący zawieszenia powoda w czynnościach członka Rady Nadzorczej z uwagi na jego niewłaściwe zachowanie w stosunku do pozostałych członków Rady Nadzorczej, co uniemożliwiało im wykonywanie swoich obowiązków. Uchwała powyższa została podjęta zwykłą większością głosów, co jest zgodne z § 92 ust. 2 statutu i z § 12 ust. 1 regulaminu Rady Nadzorczej. Przy głosowaniu powyższej uchwały byli obecni wszyscy członkowie Rady Nadzorczej Spółdzielni, tj. 10 osób. W głosowaniu brało udział 9 członków Rady Nadzorczej – nie brał udziału powód, bowiem członek Rady nie bierze udziału w głosowaniu w sprawie, która dotyczy jego osobiście (art. 12 ust. 4 regulaminu Rady). Za podjęciem tej uchwały głosowało 5 członków, a przeciwko uchwale 4 członków. Do podjęcia powyższej uchwały wymagana była zwykła większość głosów, czyli 5 głosów za uchwałą, co też miało miejsce, a zatem nie doszło do naruszenia przepisów w powyższym zakresie. Dodatkowo Sąd Okręgowy wskazał, że pozwana Spółdzielnia podjęła przedmiotową uchwałę o zwieszeniu powoda jako członka Rady Nadzorczej powołując się na § 98 ust. 1 i 6 Statutu Spółdzielni, nie wskazując konkretnie niewłaściwych zachowań powoda naruszających właśnie powyższe przepisy.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, niezasadne są również zarzuty powoda skierowane do uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej nr (...) / (...) w sprawie uregulowania stanu prawnego działek nieruchomości zabudowanej budynkiem nr (...) przy ul. (...). Wskazał, że z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że projekt powyższej uchwały został wyłożony przez Zarząd pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej z zachowaniem 14-dniowego terminu, który został określony w § 82 ust. 11 statutu Spółdzielni. Zarząd Spółdzielni na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2017 roku objął swoją oceną wszystkie projekty uchwał zgłoszone przez członków Spółdzielni i uzupełnił porządek obrad Walnego Zgromadzenia Spółdzielni o projekt uchwały w przedmiocie uregulowania stanu prawnego działek nieruchomości zabudowanej budynkiem nr (...) przy (...) 110/120, który został złożony przez członków pozwanej Spółdzielni. Do projektu powyższej uchwały w dniu 15 czerwca 2017 roku, a więc z zachowaniem 3-dniowego terminu wskazanego w § 82 ust. 13 statutu, ci sami członkowie Spółdzielni zgłosili poprawkę i zawarli treść tej poprawki, co też zostało przez Zarząd rozpoznane. Nadto w sprawie ustalono, że w dniu 7 czerwca 2017 roku, czyli z zachowaniem wyżej wskazanego 14-dniowego terminu (pierwsza część Walnego Zgromadzenia

odbyła się w dniu 21 czerwca 2017 roku) – zarówno porządek obrad, jak i wszystkie projekty uchwał na Walne Zgromadzenie były wyłożone w Spółdzielni do wglądu. Powyższe potwierdza fakt, że dniu 7 czerwca 2017 roku powód stawiał się w Spółdzielni i o godzinie 8:20 zapoznał się z porządkiem obrad Walnego Zgromadzenia oraz załączonymi uchwałami, co potwierdził własnoręcznym podpisem. Sąd Okręgowy zwrócił ponadto uwagę, że powód zapoznawała się z porządkiem obrad i projektami uchwał jeszcze dwukrotnie, co kwitował własnoręcznymi podpisami. Sąd Okręgowy podkreślił, że na Walnym Zgromadzeniu omawiana była kwestia związana z nieruchomością przy ul. (...) oraz że powód nie zgłaszał zastrzeżeń w powyższej kwestii.

W świetle tych okoliczności żądanie uchylecia bądź ustalenia nieistnienia wyżej wskazanej uchwały Spółdzielni Mieszkaniowej jest niezasadne. Powód nie wykazał naruszenia przez pozwaną Spółdzielnię Mieszkaniową postanowień Statutu, ani też że przedmiotowa uchwała jest sprzeczna dobrymi obyczajami, czy też że godzi w interes spółdzielni albo ma na celu pokrzywdzenie jej członka. Nadto nie wykazał, że przy podjęciu tej uchwały wystąpiły takie nieprawidłowości, które powodowałyby, że Walne Zgromadzenie nie byłoby zdolne do podjęcia takiej uchwały.

Dodatkowo Sąd pierwszej instancji podniósł, że nawet przy hipotetycznym przyjęciu, że projekt powyższej uchwały został wyłożony z naruszeniem 14-dniowego terminu – co w tej sprawie nie zostało wykazane – brak byłoby podstaw do uchylecia tej uchwały. Wskazał, że uchybienia formalne uzasadniają uchylenie uchwały, jeżeli miały lub mogły mieć wpływ na istotną jej treść, co w tej sprawie nie ma miejsca, bowiem powód będąc trzykrotnie w Spółdzielni celem zapoznania się z porządkiem obrad i treścią uchwał z całą pewnością miał świadomość co będzie przedmiotem Walnego Zgromadzenia, a znając treść projektu tej uchwały mógł podjąć świadomą decyzję w trakcie głosowania nad nią.

Niezasadne było także żądanie pozwu dotyczące uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej nr (...)/ (...) w sprawie podziału nadwyżki bilansowej. W ocenie Sądu Okręgowego, powód nie sprecyzował jakie konkretnie zarzuty stawia przedmiotowej uchwale, do czego niewątpliwie był zobowiązany, a ogólnikowe stwierdzenie powoda, że uchwała ta jest sprzeczna z przepisami dotyczącymi rachunkowości, nie mogą przesądzać o tym, że uchwałę tę należy uchylić, bądź też uznać za nieistniejącą. Do wyłącznej właściwości Walnego Zgromadzenia należy m.in. podejmowanie uchwał w sprawie podziału nadwyżki bilansowej (dochodu ogólnego) lub sposobu pokrycia strat (§ 80 pkt 4 Statutu). Wobec powyższego, Walne Zgromadzenie pozwanej Spółdzielni miało uprawnienie do dokonania podziału nadwyżki bilansowej i w związku z tym do podjęcia wyżej wskazanej uchwały. Nadto podział tej nadwyżki bilansowej został dokonany zgodnie z przepisami ustawy Prawo spółdzielcze, jak również postanowieniami statutu Spółdzielni, bowiem część nadwyżki została przeznaczona na obowiązkowy fundusz zasobowy Spółdzielni, który to obowiązek wynika z art. 77 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze, zgodnie z którym część nadwyżki bilansowej pozostałej po dokonaniu odpisu na zwiększenie funduszu zasobowego, przeznacza się na cele określone w uchwale Walnego Zgromadzenia, część na działalność oświatową, kulturową i społeczną – zgodnie z § 103 ust 2 Statutu, a część zwiększyła wartość mienia Spółdzielni ze wskazaniem precyzyjnie nieruchomości. Ponadto przed podjęciem decyzji w przedmiocie przyjęcia uchwały co do kwestii zagospodarowania nadwyżki bilansowej sprawa ta była dyskutowana na wszystkich częściach Walnego Zgromadzenia i nikt nie zgłaszał uwag co do innego sposobu podziału nadwyżki. Uchwała powyższa – co nie było kwestionowane przez powoda – została podjęta wymaganą większością głosów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania powoda uchylecia przedmiotowej uchwały, ani też ustalenia jej nieistnienia, gdyż nie zostało wykazane, że uchwała ta jest sprzeczna z postanowieniami statutu, bądź z dobrymi obyczajami, ani też że godzi w interes spółdzielni albo ma na celu pokrzywdzenie jej członka, a nadto nie zostało wykazane, że przy podjęciu tej uchwały wystąpiły takie nieprawidłowości, które powodowałyby, że Walne Zgromadzenie nie byłoby zdolne do podjęcia takiej uchwały.

W uzupełnieniu powyższych wywodów Sąd Okręgowy odniósł się ponadto do przyczyn, dla których w porządku obrad Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni nie zostały zamieszczone projekty uchwał zaproponowanych przez powoda, aprobując w tej materii stanowisko strony pozwanej.

Odnosząc się do żądania powoda zapłaty odszkodowania przez pozwaną Spółdzielnię za uniemożliwienie mu brania udziału w kolejnych posiedzeniach Rady Nadzorczej i wypłatę zaległego wynagrodzenia za udział w posiedzeniu Rady Nadzorczej w marcu 13 marca 2017 roku, Sąd pierwszej instancji uznał, że żądanie to nie zostało sprecyzowane – powód nie wskazał ani żądanej kwoty, ani też okresu jakiego jego żądanie dotyczy, a nadto nie wykazał zasadności tego żądania. Dodatkowo powód od dnia 13 marca 2017 roku nie brał udziału w posiedzeniach Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni a zgodnie z § 26 ust. 2 Regulaminu Rady Nadzorczej wynagrodzenie przysługuje osobom uczestniczącym w posiedzeniu Rady, a zatem nie ma podstaw do przyjęcia, aby przysługiwało mu wynagrodzenie stosownie do § 89 ust. 7 Statutu oraz § 26 ust. 1 wyżej wskazanego Regulaminu. Wobec powyższe Sąd Okręgowy oddalił także to żądanie powoda.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją powód w całości, zarzucając:

I. sprzeczność ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegającą na przyjęciu, iż porządek obrad uwzględniający projekty uchwał zgłoszonych przez członków pozwanej Spółdzielni został wyłożony do wglądu co najmniej na 14 dni przed terminem pierwszej części Walnego Zgromadzenia.

I. naruszenie prawa materialnego, tj.:

- art. 189 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że powód nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu uchwały nr 16/WZ/XI/2017, w sytuacji gdy pozew został złożony w okresie, kiedy powód był członkiem Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni;
- art. 42 § 2 w zw. z art. 56 § 3 i § 4 ustawy z dnia 16 września 1982r. Prawo spółdzielcze poprzez ich niezastosowanie i odmowę stwierdzenia nieważności uchwały nr (...)Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. i odmowę uchylenia uchwały nr (...)Rady Nadzorczej tej Spółdzielni, w sytuacji, gdy brak jest innej materialnej podstawy do zawieszenia członka Rady Nadzorczej, niż zajmowanie się interesami konkurencyjnymi wobec Spółdzielni, a Walne Zgromadzenie Spółdzielni rozpoznające odwołanie zawieszzonego członka nie ma kompetencji do podjęcia uchwały o podtrzymaniu decyzji rady nadzorczej w zakresie utrzymania zawieszenia jej członka;
- art. 8³ ust. 10 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy projekt uchwały podjętej przez Walne Zgromadzenie Spółdzielni jako uchwała nr (...), nie był wyłożony do wglądu w terminie, w którym wszyscy zainteresowani członkowie Spółdzielni mogli zapoznać się z jego treścią, co mogło mieć wpływ na wynik głosowania nad przedmiotową uchwałą;
- art. 42 § 3 ustawy z dnia 16 września 1982r. Prawo spółdzielcze w zw. z § 103 ust. 2 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł. poprzez ich niezastosowanie i nie uchylenie uchwały nr (...), pomimo, iż nadwyżka bilansowa Spółdzielni może zostać przeznaczona wyłącznie na zwiększenie funduszu remontowego, funduszu zasobów mieszkaniowych lub na działalność społeczną, oświatową i kulturalną.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i stwierdzenie nieważności Uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. nr (...) oraz uchylenie uchwały nr(...)Rady Nadzorczej tej Spółdzielni z dnia 13 marca 2017r., uchylenie Uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. nr (...) oraz uchylenie Uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. nr (...) oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

W piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2021 r. pozwana Spółdzielnia wniosła o otwarcie zamkniętej rozprawy apelacyjnej w przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do akt po raz pierwszy na etapie postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu pisma strona pozwana wskazywała m.in., że projekt uchwały nr(...)został sporządzony w dwóch wersjach. Obie wersje zostały przedstawione członkom Spółdzielni, w „wyniki głosowania na każdej części Walnego Zgromadzenia zliczone przez Kolegium Walnego Zgromadzenia po zakończeniu Walnego Zgromadzenia, determinowały i w konsekwencji przesądziły, którą treści uchwały członkowie uczestniczący w głosowaniu uznali za właściwą i podjętą przez Walne Zgromadzenie” (pismo pozwanej k 564 -567).

Sąd Apelacyjny aprobuje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji za wyjątkiem ustaleń dotyczących wyłożenia zmienionego porządku obrad od początku dnia 7 czerwca 2017 r. oraz treści uchwały nr (...)poddanej pod głosowanie na wszystkich częściach Walnego Zgromadzenia przeprowadzonego w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku oraz wyników głosowania nad tą uchwałą. W tym zakresie Sąd Apelacyjny odmiennie ustalił , co następuje:

W dniu 7 czerwca 2017 r. tuż po godzinie 8:00 w trakcie dyżuru członka Rady Nadzorczej I. C. (1) powód zapoznawał się materiałami przygotowanymi na Walne Zgromadzenie w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku. W chwili tej czynności nie był jeszcze wyłożony zmieniony porządek obrad obejmujący projekt uchwały nr (...)zgłoszony przez grupę członków Spółdzielni. Oprócz powoda żaden inny członek Spółdzielni nie zgłosił się w tym czasie w celu zapoznania się z materiałami przygotowanymi na Walne Zgromadzenie Spółdzielni. Zmieniony porządek obrad został doniesiony po około 20 minutach i wyłożony do wzglądu zainteresowanym (zeznania świadka I. C. (1) – protokół elektroniczny rozprawy z dnia 21.11. 2017 r. – 0102:00 – 01:08 :00 min. nagrania , k 421 akt; wykaz osób, którym udostępniono do wzglądu materiały Spółdzielni na Walne Zgromadzenie k 460).

Zgodnie z protokołami z każdej z sześciu części Walnego Zgromadzenia poddano pod głosowanie uchwałę nr(...)r. o treści: „§ 1. Uchylić Uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie zawieszenia Pana G. C. Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności; § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia ; § 3 Załącznikiem do uchwały je wyciąg z Protokołu obrad Kolegium Walnego Zgromadzenia zawierający wyniki głosowania niniejszej uchwały”. Za tak zredagowaną uchwałą na wszystkich częściach Walnego Zgromadzenia oddano łącznie 16 głosów za i 176 głosów przeciw. Z treści protokołu nie wynika, by poddano pod głosowanie jakikolwiek inny projekt uchwały w przedmiocie odwołania powoda od uchwały Rady Nadzorczej nr (...). Protokoły z każdej części Walnego Zgromadzenia zostały podpisane przez sekretarza i przewodniczącego danej części Zgromadzenia. (poświadczzone za zgodność kopie protokołów k 107 -108, k 162 -163, k 212, k 271, k 322 -323, k 379).

Na trzech częściach Zgromadzenia w dniach 21, 22, 23 czerwca 2017 r. przed głosowaniem pełnomocnik Spółdzielni wyjaśniała zebranych członkom, że uchwała jest tak sformułowana , ponieważ powód zawarł taki wniosek w odwołaniu tj. wnosił o uchylenie uchwały Rady Nadzorczej (poświadczzone za zgodność kopie protokołów k 107- 108, k 162 -163, k 212).

Zgodnie z dokumentem umieszczonym na stronie internetowej Spółdzielni i podpisanym przez wszystkich sekretarzy i przewodniczących sześciu części Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni odbytego w dniach 21,22,23,26,27 i 28 czerwca 2017 r. Walne Zgromadzenie podjęło uchwałę nr 16/WZ/XI/2017 o następującej treści:

„§1. Utrzymać w mocy Uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie zawieszenia Pana G. C. Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności; § 2 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia; § 3 Załącznikiem do uchwały jest wyciąg z Protokołu obrad Kolegium Walnego Zgromadzenia zawierający wyniki głosowania niniejszej uchwały” (kopia uchwały k 14).

W oparciu o dowody zebrane w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, Sąd Apelacyjny uzupełnił ustalenia faktyczne i dodatkowo ustalił, co następuje:

W 2016 r. została wypracowana nadwyżka dochodów z prowadzonej przez pozwaną Spółdzielnię działalności gospodarczej w wysokości 122.714,35 zł i to ona była przedmiotem podziału w uchwale nr(...)(sprawozdania zarządu i rady nadzorczej k 79, k 90). Uchwała nr (...)została objęta porządkiem obrad i poddana pod głosownie na każdej z sześciu części Walnego Zgromadzenia. Za powyższą uchwałą oddano 135 głosów a przeciwko 34 głosy (poświadczone za zgodność kopie protokołów k 101 -102, k 158 -159, k 212 -213,k 264, k 327 -328, k 384 -385).

Projekt uchwały nr (...)został zgłoszony pismem z dnia 31 maja 2017 r. przez grupę spółdzielców. Pod projektem podpisało się 26 osób, w tym 16 członków pozwanej Spółdzielni (pismo wraz z projektem uchwały i podpisami k 414 -417). Zmiany do projektu uchwały zgłosiła ta sama grupa spółdzielców w dniu 16 czerwca 2017 r. (pismo k 418). Uchwała nr (...)została objęta zmienionym porządkiem obrad, poddana pod głosownie na każdej z sześciu części Walnego Zgromadzenia. Za powyższą uchwałą oddano 143 głosów, a przeciwko 10 głosów (poświadczone za zgodność kopie protokołów k 111 -112, k 164-165, k 216 -217,k 271 -272, k 329 -330, k 386 -387).

Przedstawionych ustaleń faktycznych Sąd Apelacyjny dokonał na podstawie powołanego wyżej dowodu z zeznań świadka I. C. uznając je za wiarygodne oraz dowodów z dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana. Szczególna sytuacja procesowa wiąże się z dokumentami dotyczącymi treści uchwały nr (...)poddanej pod głosowanie na Walnym Zgromadzeniu i wyników głosowania nad tą uchwałą. W tym bowiem zakresie w aktach sprawy znajdują się dwie grupy dokumentów sygnowanych w istocie przez te same osoby (sekretarzy i przewodniczących poszczególnych części Walnego Zgromadzenia), z których wnikają odmienne okoliczności faktyczne. Dla potrzeb rozstrzygnięcia apelacji, Sąd drugiej instancji dokonał ustaleń faktycznych obejmujących obie grupy dokumentów, nie rozstrzygając , które z nich odzwierciedlają rzeczywisty przebieg i wynik głosowania nad dokumentem oznaczonym jako uchwała nr (...).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest jedynie częściowo uzasadniona i to z przyczyn, które nie zostały wskazane przez skarżącego.

W pierwszej kolejności wypada zaznaczyć, że mimo zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji w całości, żadne zarzuty i wnioski apelacji nie dotyczą żądania odszkodowawczego. Tym samym uznać należy, że skarżący w istocie nie zakwestionował wyroku Sądu pierwszej instancji w tej części, co usuwa potrzebę oceny tego rozstrzygnięcia przez Sąd Apelacyjny. Jedynie zatem dla porządku stwierdzić należy, że Sąd drugiej instancji w pełni akceptuje przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wywody, które przekonują o braku podstaw dla uwzględnienia powództwa w tej części.

Zasadnicze wnioski apelacji zostały także zmodyfikowane w stosunku do żądań zgłoszonych w pozwie, gdyż apelujący na obecnym etapie postępowania po raz pierwszy domaga się uchylenia uchwały Rady Nadzorczej nr (...). Redakcja pozwu nie daje podstaw dla wywodzenia, że tego rodzaju żądanie zostało zgłoszone przez powoda w postępowaniu przed Sądem Okręgowym. Taki wniosek wzmacnia wskazana w pierwszym zdaniu pozwu podstawa prawna żądania tj. art. 42 § 6 i 9 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 275) oraz § 10 ust. 2 pkt 9 statutu, która odnosi się do zaskarżenia uchwał Walnego Zgromadzenia i jedynie wyjątkowo do ściśle określonych uchwał Rady Nadzorczej dotyczących wykreślenia lub wykluczenia członka, albo wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego. Zarówno strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 15 lutego 2019 r. , jak i Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podkreślali, że powód nie zaskarżył powołanej uchwały Rady Nadzorczej, a żądanie pozwu koncentrowało się wyłącznie na uchwale Walnego Zgromadzenia nr 16// (...).

Nie budzi wątpliwości , że na obecnym etapie sporu powód nie mógł skutecznie zmodyfikować żądania pozwu zgłaszając całkowicie nowe roszczenie. Zgodnie z art. 383 k.p.c., w postępowaniu apelacyjnym nie można rozszerzyć

żądania pozwu ani występować z nowymi roszczeniami, za wyjątkiem sytuacji opisanych w zdaniu drugim powołanego przepisu, a dotyczących zgłoszenia zamiast pierwotnego przedmiotu sporu żądania jego wartości lub innego przedmiotu, a w sprawach o świadczenie powtarzające się - rozszerzenia żądania pozwu o świadczenia za dalsze okresy. W orzecznictwie podkreśla się, że określenie zakresu postępowania apelacyjnego, adekwatne do przedmiotu rozpoznania i przedmiotu orzeczenia pierwszoinstancyjnego, stanowi realizację zasady dyspozycyjności i zakazu orzekania ponad żądanie. Innymi słowy, choć Sąd Apelacyjny jest sądem merytorycznym, to jednak merytoryczne rozpoznanie nie może przekraczać rozpoznania sprawy przed Sądem pierwszej instancji (por. SN w postanowieniu z dnia 7 czerwca 2013 r. w sprawie I CSK 641/12, LEX nr 1360163; w postanowieniu z dnia 30 sierpnia 2000 r. w sprawie V CKN 1046/00, LEX nr 530653, w postanowieniu z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie I PZ 3/14, LEX nr 1475233). W rezultacie przedmiotem kontroli instancyjnej jest żądanie pozwu w takim kształcie, w jakim zostało ono przedstawione pod osąd Sądowi pierwszej instancji. Tym samym Sąd Apelacyjny poza rozważaniami pozostawił nowe żądanie apelacji zgłoszone z naruszeniem dyspozycji art. 383 k.p.c.

Nietrafne pozostają zarzuty apelacji, za pomocą których skarżący stara się podważyć rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie zaskarżonych uchwał Walnego Zgromadzenia nr (...) oraz nr (...).

Uchwała nr (...) została objęta porządkiem obrad, poddano ją pod głosowanie na wszystkich sześciu częściach Walnego Zgromadzenia odbytego w dniach 21, 22, 23, 26, 27 i 28 czerwca 2017 r., które zostało zwołane przez zarząd i o którym powiadomiono członków Spółdzielni, a za uchwałą opowiedziała się większość głosujących. Spełnione zostały zatem przesłanki z art. 8³ ust. 7 i 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1465 – dalej jako u.s.m.), a uchwałę uznać należy za podjętą przez uprawniony organ i w ramach jego kompetencji, a zatem za istniejącą w obrocie prawnym. Tym samym jako całkowicie nieskuteczne jawi się ewentualne żądanie pozwu nakierowane na ustalenie nieistnienia powołanej uchwały. W ślad za Sądem Okręgowym wypada przypomnieć, że o uchwale nieistniejącej można mówić wtedy, gdy występują podstawowe uchybienia w zakresie elementów konstytucyjnych uchwały. W piśmiennictwie przyjmuje się, że uchwałę walnego zgromadzenia poczytuje się za nieistniejącą w szczególności wtedy, gdy: uchwała została podjęta przez osoby niebędące w rzeczywistości członkami spółdzielni; walne zgromadzenie zostało samorzutnie zwołane przez grupę członków bez zachowania wymaganej procedury; uchwałę podjęto bez przewidzianego w statucie quorum albo bez wymaganej większości głosów; uchwałę podjęto w sprawie nieumieszczonej w porządku obrad; wyniki głosowania zostały sfalszowane; czy też gdy zaprotokołowano uchwałę bez podjęcia głosowania (tak np. A. Stefaniak – Komentarz do ustawy - Prawo Spółdzielcze, WKP 2018, komentarz do art. 42 pr. spółdzielczego). Z pewnością żadna z opisanych sytuacji nie dotyczy uchwały nr 13/ (...).

Nietrafne pozostaje także zgłoszone w pozwie i popierane w apelacji żądanie uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia nr (...). Argumentacja skarżącego w odniesieniu do tej uchwały ogranicza się do powołania zarzutu naruszenia art. 42 § 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 275) w związku z § 103 ust. 2 statutu Spółdzielni poprzez ich niezastosowanie. Z uzasadnienia apelacji wynika, iż z treści § 103 ust. 2 statutu powód wywodzi zakaz przeznaczenia nadwyżki bilansowej na inne cele niż wskazane w tym postanowieniu, a uchwałę uznaje za sprzeczną ze statutem. W ustnym wystąpieniu na rozprawie apelacyjnej w dniu 11 lutego 2021 r. powód powrócił także do wątku podnoszonego w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji, argumentując, iż brak jest możliwości zwiększenia wartości nieruchomości, a uchwała pozostaje spreczna z bliżej nieokreślonymi przepisami prawa regulującymi rachunkowość spółdzielni mieszkaniowych.

Szczegółowe rozważania w przedmiocie zarzutów apelującego należy rozpocząć od podkreślenia, iż w świetle uzupełniających ustaleń faktycznych poczynionych na etapie postępowania apelacyjnego, przedmiotem uchwały nr (...) jest podział nadwyżki uzyskanej z prowadzonej przez Spółdzielnię działalności gospodarczej. Ma to o tyle istotne znaczenie, że zasady gospodarki finansowej spółdzielni mieszkaniowych różnią się od reguł dotyczących innych podmiotów gospodarczych i podlegają przede wszystkim przepisom art. 5 i 6 u.s.m. W art. 6 ust. 1 u.s.m. wyrażona została zasada bezwynikowej działalności spółdzielni mieszkaniowej związanej z daną nieruchomością, zaś w przepisie art. 5 ust. 1 u.s.m. ustalono zasady rozliczenia zarządu nieruchomością wspólną. Przepisy te stanowią *lex specialis*

w stosunku do art. 75 ustawy Prawo spółdzielcze, zgodnie z którym zysk spółdzielni, po pomniejszeniu o podatek dochodowy i inne obciążenia obowiązkowe wynikające z odrębnych przepisów ustawowych, stanowi nadwyżkę bilansową. W konsekwencji ewentualna różnica między kosztami eksploatacji i utrzymania danej nieruchomości, zarządzanej przez spółdzielnię na podstawie art. 1 ust. 3 u.s.m., a przychodami z opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1-2 u.s.m. może podlegać rozliczeniu tylko stosownie do zasad wyrażonych w art. 6 u.s.m., zaś pożytki i inne przychody z nieruchomości wspólnej w części przekraczającej wydatki związane z jej eksploatacją i utrzymaniem, podlegają podziałowi jedynie według zasady wyrażonej w art. 5 ust. 1 u.s.m. W efekcie walne zgromadzenie spółdzielni mieszkaniowej w sposób swobodny, co nie oznacza że dowolny, może decydować o podziale nadwyżki bilansowej powstającej w ramach własnej działalności gospodarczej spółdzielni. W tym zakresie powinno jednak uwzględniać wskazania ustawodawcy z art. 5 ust. 2 u.s.m. w powiązaniu z głównym celem działania opisanym w art. 1 ust. 1 u.s.m.

Zgodnie z powołanym art. 5 ust. 2 u.s.m. , pożytki i inne przychody z własnej działalności gospodarczej spółdzielnia może przeznaczyć w szczególności na pokrycie wydatków związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w zakresie obciążającym członków oraz na prowadzenie działalności społecznej, oświatowej i kulturalnej. W judykaturze trafnie podnosi się, że żadne użyte w art. 5 ust. 2 u.s.m. określenia nie pozwalają na utworzenie katalogu zamkniętego celów, ani nie pozwalają na powiązanie wszystkich przesunięć finansowych w zakresie przychodów spółdzielni li tylko z osobami jej członków. Przepis ten powinien być odczytywany jako wyraz swobody spółdzielni w wydatkowaniu zysku z działalności gospodarczej. Ograniczenie spółdzielni w swobodnym i nieograniczonym dysponowaniu zyskiem godziłoby w dogmat racjonalnego ustawodawcy oraz w swobodę działalności gospodarczej i prawo własności. Podkreśla się wręcz, że mogą zaistnieć sytuacje dotyczące kredytów, obciążeń nieruchomości, remontów budynków, w których brak wyłożenia zysków na pokrycie potrzeb podmiotów innych niż samych spółdzielców mogłoby zagrozić płynności finansowej spółdzielni (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie VI ACa 72/15, LEX nr 2057733).

Nie budzi wątpliwości, że w rozpatrywanej sprawie postanowienia statutu dotyczące gospodarki pozwanej Spółdzielni muszą być wykładane w zgodzie z przepisami art. 5 i 6 u.s.m. oraz w sposób uwzględniający treść pozostałych regulacji statutowych i przepisów ustawy Prawo spółdzielcze. Założenie to wskazuje, że ograniczenie się do literalnej interpretacji § 103 ust. 2 statutu, jak czyni to apelujący, jest całkowicie zawodne. Powyższe postanowienie odnosi się wszak do nadwyżki bilansowej bez wskazania jej źródła, co mogłoby sugerować możliwość rozliczenia według zasad z § 103 ust. 2 statutu wszelkich nadwyżek z tytułu przychodów i pożytków bez względu na ich źródło, a zatem prowadzić do wniosków w oczywisty sposób sprzecznych z bezwzględnie obowiązującymi przepisami art. 6 ust. 1 i art. 5 ust. 1 u.s.m. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, że do odmiennej konkluzji nie prowadzi odczytywane wprost postanowienie § 102 ust. 2 statutu, które co prawda nawiązuje do art. 6 ust. 1 u.s.m., ale w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 lipca 2007 r. Dodatkowo § 103 ust. 2 statutu pomija zupełnie regulację przepisu art. 76 ustawy Prawo spółdzielcze i wynikający z niej obowiązek odpisu na fundusz zasobowy w określonej wysokości.

Sama redakcja § 103 ust. 2 statutu prowadzi ponadto do wniosku, że powyższy przepis nie stanowi wyczerpującej regulacji zasad podziału nadwyżki. Nie zawiera bowiem żadnych wskazówek co do tego, czy nadwyżka powinna podlegać podziałowi na wszystkie cele i fundusze wskazane w jego treści, czy też możliwe jest jej przeznaczenie w całości jedynie na niektóre z nich lub wyłącznie na jeden ze wskazanych funduszy lub celów. Nie normuje również proporcji podziału. Przy formułowaniu § 103 ust. 2 nie posłużono się także zwrotami charakterystycznymi dla tych postanowień aktów prawa wewnętrznego, które zawierają nakazy określonych działań połączone z zakazem zachowań odbiegających od owych nakazów. Co więcej, jak trafnie zwraca uwagę Sąd Okręgowy, przepis § 103 ust. 2 statutu nie może być odczytywany bez uwzględnienia postanowień § 80 ust. 4 statutu i art. 77 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze, które do wyłącznej kompetencji Walnego Zgromadzenia zastrzegają podjęcie uchwały w przedmiocie podziału nadwyżki bilansowej. W podsumowaniu powyższych rozważań należy zatem przyjąć, że z ograniczeniem wynikającym z art. 5 ust. 2 u.s.m., to Walne Zgromadzenie pozwanej Spółdzielni podejmuje ostateczną decyzję o podziale nadwyżki powstałej z działalności gospodarczej. Wyliczenie zawarte w § 103 ust. 2 statutu odnosi się do nadwyżki powstałej wyłącznie z tego źródła i nie ma charakteru zamkniętego tzn. Walne Zgromadzenie może przeznaczyć nadwyżkę na inne cele, o ile tylko pozostaje to w zgodzie z art. 5 ust. 2 u.s.m. w związku z art. 1 ust. 1 u.s.m. oraz z zasadą

racjonalnej gospodarki. Nie do przyjęcia jest bowiem tego rodzaju interpretacja § 103 ust. 2 statutu, w świetle której powyższe postanowienie wykluczałoby przeznaczenie nadwyżki z działalności gospodarczej na inne cele wprost w nim niewymienione, których zaspokojenie wiąże się z utrzymaniem płynności finansowej Spółdzielni, zachowaniem rentowności i racjonalności prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, czy też - tak jak w rozpatrywanej sprawie - z zaspokojeniem innych niż mieszkaniowe potrzeb członków i ich rodzin. Do takich celów zaliczyć bowiem należy kontestowane przez skarżącego przeznaczenie części nadwyżki na pokrycie kosztów remontu parkingów przy ul. (...) i przy ul. (...), z których korzystają wyłącznie członkowie Spółdzielni. Tak bowiem należy odczytywać rzeczywiste znaczenie użytego w uchwale nr 13/WZ/XI/2017- być może niedoskonałego redakcyjnie - sformułowania o „zwiększeniu wartości” tych nieruchomości.

Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się także rzekomej sprzeczności uchwały nr 13/WZ/XI/2017 z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi zasad rachunkowości. Jedynie na marginesie wypada zauważyć, że akt prawny opisywany przez powoda jako „rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15.12.2015 r. w sprawie standardów rachunkowości w spółdzielniach mieszkaniowych” nie istnieje. Przepis ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 217) w art. 10 ust. 3 odsyła do krajowych standardów rachunkowości opracowanych przez Komitet Standardów Rachunkowości jedynie w sprawach nieuregulowanych w ustawie i na zasadach dobrowolności. Krajowe standardy rachunkowości opracowywane są przez Komitet Standardów Rachunkowości i ogłaszane w formie uchwały tego podmiotu, a jedynie ich publikacja następuje przez Ministra (...) w formie komunikatu. Krajowe standardy rachunkowości nie są zatem prawem pozytywnym wydawanym w formie rozporządzenia.

Przedstawione rozważania prowadzą do wniosku, że wbrew odmiennym wywodom skarżącego uchwała nr 13/WZ/XI/2017 nie jest sprzeczna z postanowieniami statutu pozwanej Spółdzielni, a tym bardziej nie narusza bliżej nieokreślonych przepisów regulujących zasady rachunkowości spółdzielni mieszkaniowej, których skarżący nie potrafił nawet dostatecznie zidentyfikować. Powód nie wykazał także w toku sporu, by spełniona została którakolwiek z pozostałych przesłanek z art. 42 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze tj. by zaskarżona uchwała była sprzeczna z dobrymi obyczajami lub godziła w interesy spółdzielni albo miała na celu pokrzywdzenie powoda jako jej członka. Z pewnością pokrycie kosztów remontu nieruchomości służących członkom Spółdzielni i zaspokajających ich potrzeby związane z parkowaniem pojazdów nie może być uznane za sprzeczne dobrymi obyczajami, czy naruszające interesy pozwanej Spółdzielni. Taka rzeczywista motywacja i skutek uchwały nr (...), wykluczają także ustalenie, iż ma ona na celu pokrzywdzenie członka Spółdzielni.

W realiach sporu nie budzi wątpliwości, że kolejna zaskarżona w pozwie uchwała Walnego Zgromadzenia tj. uchwała nr (...) została skutecznie podjęta. Projekt tej uchwały zgłosiła grupa 16 członków Spółdzielni w dniu 31 maja 2017 r. (pismo dotarło do pozwanej w dniu 2 czerwca 2017 r.), a zatem zachowane zostały wymogi z art. 8³ ust. 11 u.s.m. Projekt uchwały został objęty zmienionym porządkiem obrad zgodnie z uchwałą zarządu Spółdzielni z dnia 5 czerwca 2017 r., uchwałę poddano pod głosowanie na wszystkich sześciu częściach Walnego Zgromadzenia odbytego w dniach 21, 22, 23, 26, 27 i 28 czerwca 2017 r., za uchwałą opowiedziała się większość głosujących. Spełnione zostały zatem przesłanki z art. 8³ ust. 7 i 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1465 – dalej jako u.s.m.). Sama uchwała zobowiązuje zarząd do podjęcia działań zmierzających do uregulowania stanu prawnego nieruchomości zabudowanej budynkiem nr (...) przy ul. (...). Nie wymaga zatem pogłębionej motywacji teza, że uchwała tej treści sama w sobie z pewnością nie jest sprzeczna z żadnym postanowieniem statutu bądź dobrymi obyczajami, nie godzi w interesy spółdzielni i nie ma na celu pokrzywdzenia jej członków. Przeciwnie, wszelkie starania zmierzające do wyjaśnienia budzącego wątpliwości stanu prawnego nieruchomości zabudowanej budynkiem zajmowanym przez członków Spółdzielni należy uznać za ze wszech miar pożądane. W istocie skarżący nie przedstawia argumentów, które mogłyby prowadzić do przeciwnych wniosków, a żądanie uchylenia uchwały nr 17/WZ/XI/2017 zasadza na twierdzeniach o naruszeniu § 82 ust. 10 statutu i przepisu art. 8³ ust. 10 u.s.m., a zatem na uchybieniu czynnościom poprzedzającym obrady Walnego Zgromadzenia i głosowanie nad uchwałą.

Zgodnie z art. 8⁽³⁾ust. 10 u.s.m., projekty uchwał, w tym uchwał zgłoszonych zgodnie z art. 8⁽³⁾ust. 11 u.s.m., powinny być wykładane na co najmniej 14 dni przed terminem walnego zgromadzenia lub jego pierwszej części. Zasadę tą powtórzono w § 82 ust. 10 statutu. Nie budzi wątpliwości, że do obliczenia tego terminu zastosowanie mają przepisy art. 110 i nast. k.c. Przy zastosowaniu w rozpatrywanej sprawie reguł przewidzianych w art. 111 k.c. termin dla dokonania czynności wyłożenia projektów uchwał, w tych uchwały nr (...) upływał z końcem dnia 6 czerwca 2017 r. Inaczej rzecz ujmując, 14 dniowy termin udostępnienia projektów uchwał rozpoczynał swój bieg z początkiem dnia 7 czerwca 2017 r. i upływał z końcem dnia 20 czerwca 2017 r. Trafne okazały się zarzuty pozwanego dotyczące sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji z zebranymi w sprawie dowodami, co do zachowania terminu z art. 8⁽³⁾ust. 10 u.s.m. Z zeznań świadka I. C. i spójnych z nimi zeznań powoda jasno wynika, że w dniu 7 czerwca 2017 r. tuż po godzinie 8:00, kiedy G. D. (1) zapoznawał się z materiałami na Walne Zgromadzenie, porządek obrad nie był jeszcze zmieniony, a projekt uchwały nr 17/WZ/XI/2017 nie został wyłożony. Wniosku takiego nie wyklucza treść dokumentu załączonego na karcie 460 akt, gdyż z wpisu w wykazie nie wynika, z jakim porządkiem obrad (pierwotnym czy zmienionym) oraz z jakimi projektami jakich uchwał zapoznał się tego dnia powód. Z wiarygodnej relacji świadka I. C. wynika przy tym, że poprawione materiały, w tym projekt uchwały nr(...), zostały tego samego dnia po około 20 minutach doniesione i wyłożone. Do tego momentu żaden inny członek Spółdzielni poza powodem nie zapoznawał się z dokumentami przygotowanymi na Walne Zgromadzenie. Z okoliczności tych płynie wniosek, że o ile zgodzić się trzeba ze skarżącym co do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych Sądu Okręgowego, o tyle dostrzeżona w apelacji wadliwość nie przekłada się na treść rozstrzygnięcia.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem piśmiennictwa i orzecznictwa, uchybienia natury formalnej, do których doszło przy podjęciu uchwały przez walne zgromadzenie, uzasadniają uchylenie tej uchwały, jeżeli miały lub mogły mieć wpływ na jej istotną treść (tak np. A. Stefaniak – Komentarz do ustawy - Prawo Spółdzielcze, WKP 2018, komentarz do art. 42 pr. spółdzielczego; podobnie SN w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie I CK 78/04, LEX nr 470994; w wyroku z dnia 10 stycznia 2007 r. w sprawie I CSK 335/06, LEX nr 507984; w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 września 2019 r. w sprawie III CSK 230/17, LEX nr 2727502). W realiach sporu powód nawet w formie twierdzeń nie wykazał zależności między niezachowaniem 14 dniowego terminu z art. 8⁽³⁾ust. 10 u.s.m. a treścią zaskarżonej uchwały nr 17/WZ/XI/2017. Tego rodzaju relacji między niezachowaniem warunku formalnego a treścią uchwały nie dostrzega także Sąd Apelacyjny. Z ustaleń faktycznych jednoznacznie wynika, że uchybienie terminu było nieznaczne, a przed wyłożeniem zmienionego porządku obrad i projektu spornej uchwały jedynie powód zapoznawał się z materiałami wyłożonymi do wglądu w siedzibie pozwanej Spółdzielni. Nie zachodzi zatem nawet potencjalna obawa, że inny członek Spółdzielni został wprowadzony w błąd co do rzeczywistego przedmiotu obrad Walnego Zgromadzenia. Z kolei sam skarżący zapoznał się ze zmienionym porządkiem obrad i projektem uchwały nr(...)w kolejnych dniach tj. 9 i 12 czerwca 2017 r. Dodatkowo na każdej z części Walnego Zgromadzenia sporna uchwała i poprawka do niej były szczegółowo omawiane. W tym stanie rzeczy doprawdy trudno uznać, że nieznaczne naruszenie terminu z art. 8⁽³⁾ust. 10 u.s.m. miało lub choćby mogło mieć wpływ na istotną treść uchwały nr(...).

Z tych względów brak jest podstaw dla uwzględnienia żądania apelacji opartego na przepisie art. 42 § 3 ustawy Prawo Spółdzielcze.

Ocenę kolejnego zarzutu apelacji dotyczącego uchwały nr (...) ponownie należy poprzedzić przypomnieniem, że żądanie pozwu koncentrowało się wyłącznie na uchyleniu, stwierdzeniu nieważności albo ustaleniu nieistnienia tej uchwały. W ramach podstawy faktycznej Sąd pierwszej instancji ustalił, że uchwałą nr (...)Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej im. W. J. w Ł. odbytego w sześciu częściach w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku w sprawie odwołania od uchwały podjętej w trybie § 12 ust 4 Statutu, na podstawie § 80 pkt 10 Statutu Spółdzielni utrzymano w mocy uchwałę Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 13 marca 2017 roku w sprawie zawieszenia G. C. Rady Nadzorczej w pełnieniu czynności. Ustalenie to Sąd Okręgowy oparł wyłącznie na dokumencie załączonym na karcie 14 -15 akt. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie przedstawia wyników głosowania nad sporną uchwałą uprawniającą do wyprowadzenia wniosku, że została ona skutecznie podjęta, a także w żaden sposób nie odnosi się do dokumentów w postaci protokołów z sześciu części Walnego Zgromadzenia, z których płyną zgoda odmienne

wnioski co do treści głosowanej uchwały oznaczonej nr(...)i wyników głosowania, w świetle których przesłanki z przepisu art. 8⁽³⁾ ust. 9 u.s.m. nie zostały zachowane. Jak się wydaje, Sąd pierwszej instancji nie dostrzegł tej oczywistej sprzeczności, gdyż nie podjął żadnych czynności w celu jej wyjaśnienia i ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzeń w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku. Wątpliwości tych nie usuwa pismo strony pozwanej złożone w postępowaniu apelacyjnym, z którego treści można by wnioskować, że przedmiotem obrad były dwa projekty uchwały nr (...). Z powołanych wyżej protokołów nie wynika bowiem, by pod głosowanie poddano oba projekty, a co najistotniejsze – w dokumentach tych odnotowano wynik tylko jednego głosowania nad uchwałą oznaczoną nr (...). Ustalenie rzeczywistej treści projektu uchwały nr (...)i wyników głosowania ma zaś determinujące znaczenie dla oceny zasadności powództwa w tej części. Gdyby bowiem przebieg sześciu części Walnego Zgromadzenia z dnia 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku odzwierciedlony został prawidłowo w protokołach, to należałoby uznać, że uchwała nr (...), o treści wynikającej z protokołów, nie została podjęta. Wynik głosowania wskazuje bowiem jednoznacznie, że nie zostały spełnione warunki z art. 8⁽³⁾ ust. 9 u.s.m., gdyż za uchwałą nie opowiedziała się większość ogólnej liczby członków uczestniczących w Walnym Zgromadzeniu. W takiej sytuacji żądanie uchylenia lub stwierdzenia uchwały, która nie została podjęta, byłoby zatem a priori bezzasadne bez względu na ocenę podnoszonych przez powoda zarzutów. Natomiast aktualizowałaby się potrzeba rozważenia roszczenia ewentualnego nakierowanego na ustalenie nieistnienia powyższej uchwały, oczywiście przy założeniu, że powód ma interes prawny w zgłoszeniu takiego żądania.

W tym miejscu uzupełniająco warto zasygnalizować, że ustalenia faktyczne potencjalnie zgodne z treścią protokołów mogłyby rodzić potrzebę rozważenia postulowanej niekiedy w piśmiennictwie i orzecznictwie koncepcji tzw. uchwał negatywnych, w myśl której nie podjęcie uchwały o określonej w projekcie treści, wobec oddania większości głosów przeciw uchwale, utożsamiane jest z podjęciem uchwały o przeciwnym – w stosunku do projektu – brzmieniu (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie I ACa 80/18, LEX nr 2537600; czy bogate orzecznictwo na gruncie ustawy o własności lokali np. wyrok SA w Poznaniu z dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie I ACa 1036/14, LEX nr 1681972; wyrok SA w Katowicach z dnia 13 września 2016 r. w sprawie I ACa 296/16, LEX nr 2137015). Należy podkreślić, że jedynie wyjaśnieniu tej kwestii służyły pytania i wypowiedzi Sądu Apelacyjnego na rozprawie w dniu 11 lutego 2021 r., niesłusznie zinterpretowane przez pełnomocników strony pozwanej jako próba negatywnej oceny działań strony pozwanej, czy osób występujących w jej imieniu.

Przedstawione dotychczas rozważania wskazują, że w istocie Sąd Okręgowy w przypadku uchwały nr (...)całkowicie uchylił się od zbadania i wyjaśnienia okoliczności zasadniczych dla jakiegokolwiek merytorycznej oceny roszczeń pozwu skierowanych przeciwko tej uchwale. Badanie przesłanek z art. 42 § 2 lub § 3 ustawy – Prawo Spółdzielcze z pewnością nie jest możliwe, jeśli nie zostaną poczynione jednoznaczne ustalenia faktyczne dotyczące treści zaskarżonej uchwały i wyników głosowania. Okoliczności te determinują także ocenę zgłoszonego jako ewentualne żądania ustalenia nieistnienia zaskarżonej uchwały. Z kolei brak powyższych ustaleń, przy istnieniu wzajemnie wykluczających się dowodów pozostawionych całkowicie poza oceną Sądu pierwszej instancji, uzasadnia stanowisko o nierozpoznaniu istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

W orzecznictwie podkreśla się, że nierozpoznanie istoty sprawy następuje także w sytuacji dokonania przez sąd pierwszej instancji oceny prawnej roszczenia bez oparcia jej o właściwie ustaloną podstawę faktyczną i konieczności czynienia przez sąd odwoławczy po raz pierwszy zasadniczych ustaleń faktycznych, co uzasadnia uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji z uwagi na obowiązek respektowania konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności postępowania sądowego (por. postanowienie SN w postanowieniu z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie I CZ 168/12, OSNC 2013/5/68; postanowienie SN z dnia 20 lutego 2015 r. w sprawie V CZ 119/14, LEX nr 1661943; postanowienie SA w Warszawie z dnia 18 października 2017 r. w sprawie VII ACa 915/17, LEX nr 2471117). Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 29 września 2017 roku w sprawie V Cz 61/17 (LEX nr 24011010), rozpoznanie istoty sprawy wymaga prawidłowego zidentyfikowania jej przedmiotu; bez tego nie jest możliwe dokonanie oceny żądania pozwu w płaszczyźnie prawa materialnego. W sytuacji, gdy nie wiadomo, na jakiej podstawie sąd pierwszej instancji poczynił określone ustalenia faktyczne, przerzucenie całkowitego rozpoznania merytorycznego sprawy na sąd drugiej instancji, mogłoby być ocenione negatywnie z punktu widzenia konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności

postępowania sądowego. Zasada dwuinstancyjnego postępowania sądowego wyrażona w art. 176 ust 1 Konstytucji powinna być traktowana jako ważna reguła interpretacyjna dla pojęcia nierozpoznania istoty sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w zakresie rozstrzygnięcia o roszczeniach ewentualnych pozwu dotyczących uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej Spółdzielni nr (...) / (...) oraz w punkcie 2 i w tej części przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, pozostawiając temu Sądowi na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

W pozostałym zakresie apelacja powoda podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadna.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd pierwszej instancji przede wszystkim wyjaśni i ustali, jaki projekt lub projekty uchwały oznaczonej nr (...) zostały wyłożone do wglądu zgodnie z art. 8⁽³⁾ust. 10 u.s.m., jaki był rzeczywisty przebieg wszystkich części Walnego Zgromadzenia w dniach 21, 22, 23, 26, 27, 28 czerwca 2017 roku w zakresie projektu uchwały nr (...) tj. jaką treść uchwały poddano pod głosowanie i jakie były wyniki głosowania, a następnie oceni, czy i jakiej treści uchwała została ważnie podjęta. Wydaje się przy tym, że poczynienie tych ustaleń nie będzie możliwe wyłącznie na podstawie załączonych do akt sprawy sprzecznych co do treści dokumentów, pochodzących od tych samych osób, a pomocne w wyjaśnieniu wątpliwości może okazać się wykorzystanie osobowych środków dowodowych. Wyniki powyższych czynności dowodowych, ich ocena i poczynione ustalenia faktyczne stanowiąc będą podstawę dla ponownej merytorycznej oceny żądania powoda w zakresie uchwały nr (...).